

Spiritus sanctus futura annunciat: quia omnes quos repleuerit, ad amandam uitam æternam quæ futura est, inflammat. De quo adhuc subdit, **Ille me clarificabit.** Clarificauit spūs sanct⁹ filiū, qñ oēm timorē à cordibus apostolorū expulit, & ad unigenitū dei filiū p̄dicādum idoneos reddidit, sicut scriptū ē in Actib⁹ apostolorū, **Repleti sunt omnes spiritu sancto, & loquebantur uerbū dei cū fiducia.** Clarificauit etiā spiritus sanctus filiū, qñ ab eo missus, sicut fuerat p̄missus, die Pentecoste, scientiam oīm linguarū apostolis tribuit. Vnde in Actibus apostolorū legitur, **Et repleti sunt omnes spū sancto, & cœperūt loqui uarijs linguis, prout spiritus sanctus dabat eloqui illis.** Clarificauit etiam filium, cum p̄dicatores filij tantis ac talibus uirtutibus adornauit, ut uniuersus orbis ad eius credulitatem cōcurreret. Quod aut̄ ait, **Quia de meo accipiet, & annunciat vobis,** subaudiendū est, de meo patre. Quē n̄ de nullo fit, de nullo procedit; solus est pater. Filius autem à se ipso non esse dicitur, quia à patre natus est. Spiritus sanctus à patre accipere dicitur, quia à patre & filio indiuisibiliter p̄cedit. Vnde & sequit̄: **Omnia quæ habet pater, mea sunt. Et ideo dicit quia de meo accipiet, et annunciat vobis.** Id est, nota ea uobis faciet.

DOMINICA V. POST
Pascha, Vocē iucunditatis, Iacob. I.

Charissimi, Estote autē factores uerbi, & non auditores tantum, fallentes uosmetipfos, Et reliqua,

Verba diuina factis nos oportet adimplere, si ad celestia regna uolumus peruenire. **Iacobus** ap' nos in p'senti lectione, ut audistis, hortat, dicens: Estote aut factores uerbi, et non auditores solum. Factores uerbi sunt, qui custodiunt p'ceptu d'ni, fallentes uosmetipsos. Fallentes aut sunt, qui uersantur in alijs rebus, desiderantes euangeliu audire, sed no implere, siue qui abscondit a sacerdote diuino medico suorum uulnera peccatorum, nec ea ad sua uult aperire salutem. Nec scripturam, neq' sacerdotem, sed semetipsum fallit, dum non dei, sed diaboli sequitur uoluntatem, de quibus subditur: Quia si quis auditor est uerbi et non factor, hic comparabitur uiro consideranti uultu nauitatis suae in speculo. Considerauit enim se & abiit, & statim oblitus est qualis fuerit.] Mulieru mos est in speculo se considerare, ut se ualeant adornare, q'liter uiris suis placere possint. Itaz aias nostras oportet nos sollicito considerare in speculo euangelij, & ei' perpedere dicta, qd exinde ornamenti in adimplendi sacramentorum eius habeamus, ut uiro nostro Christo d'no placere ualeamus. Si uero qd minus ornamenti aiaibus nostris imperfecto opere euangelij habeamus adeptu, omni solitudine festinare oportet, ipsum nobismetipsis ornamentu exhibere in operibus sanctis, ne cu sp'us noster Christus, hora q non putamus, uenerit & uocauerit nos forte imparatos inueniens, excludamur a nuptijs regni celestis, & postremo cum fatuis uirginibus frustra ante ianuam incipimus clamare, & aditum introeundi quarete, cum non possumus inuenire. Non ergo obliuiscamur p'ceptorum d'ni, que sunt animarum ornamenta nostrarum, sed seruentes uoluntati eius, adorne-

mus nos dignis moribus & sancta conuersatione, ut cum Christus sponsus noster nos uocaturus uenerit, mereamur cum eo ad gaudia æterna peruenire. Sequitur: Qui autem perspexerit in lege perfecta libertatis, & permanerit in ea, non auditor obliuiscus factus, sed factor operis, hic beatus in facto suo erit. ¶ Legem libertatis charitatē dicit, de qua Paulus ait: In libertate charitatis Christi uocati estis. Et iterum: Onera uestra inuicē portantes cū charitate. Nā si q̄s in charitate perfecta se custodire sategerit, deū uidelicet ex toto corde, tota anima, tota diligendo uirtute, & proximū suum sicut seipsum: hic nō auditor obliuiscus factus, sed factor operis euāgelici cōprobat. Et si in eadē speculatione diuinæ legis operādo permanerit, hic uere beatus erit, & ad beatitudinē perueniet sempiternā. Si quis autē putat se religiosum esse, nō refrenās linguā suā, laudando semetipsum, & pro bonis suis quæ fecerit, glorificare se corā hoībus quæserit, ut pharisæus stās in tēplo, & cōpurans bona sua, nō se sicut publicanū esse profitebatur, [nō refrenās linguā suā. Id est, cor suū ab elatione uel uanæ gloriæ appetitu, uel etiā linguā suā custodiendo à detractiōe uel blasphemia: quia ociosum est à quibusdam se uitijs abstinere, si non refrenauerit linguā suā. Vnde dicitur in psalmo: Quis est homo qui uult uitā, & cupit uidere dies bonos? Cōhibeat linguam suam à malo, & labia eius ne loquātur dolum. Nam subditur: sed seducens cor suū. uanitas uana est religio, q̄ diu cōsistit cor suum in superbia sua. Religio mūda & immaculata apud deum & patrem hæc est: Uisitare pupillos & uiduas in tribulatione eorum, Cura pupillorū ac

uiduar ecclesie cōmendat, & sacerdotibus magnū periculū cōminatur, si contradicentibus ueritati resistere noluerint: qm̄ quisquis psonam potentis accipit, & ueritatē loqui pauescit, graui multat culpa sententia. Multi em̄ p̄sules ecclesiarū, timētes ne amicitiam pdant, & molestiā odiorū incurrant, peccātes non arguunt, & corripere pauperū oppressores uerentur. Nec ptimescunt de seueritate reddēda rationis, p̄ eo q̄ conticescūt de plebibus sibi cōmissis, qm̄ a potentibus pauperes opprimūtur. Ad eripiendos eos boni sacerdotes protectionis auxiliū ferunt, nec uerentur cuiusquam inimicitiaꝝ molestias, sed oppressores pauperū palā arguunt, increpant, excommunicant minusq̄ metuunt eorū nocendi insidias, etiā si nocere ualeant. Pastor em̄ bonus animā suam dat pro ouibus suis. Nam sicut p̄ uigilias pastor contra bestias oues custodire solet, ira & dei sacerdos super gregē Christi sollicitus esse debet, ne inimicus uafret, ne p̄secutor infestet, ne potentioris cuiusq̄ cupiditas uitā pauperū inquietet, sed sua potius sollicitudine & cura diligenti, uitā & salutē mereant̄ æternam.

DOMINICA QUINTA

post Pascha, Vocem iucunditatis.

Iohannis XVI.

In illo tempore Dixit Iesus discipulis suis: Amen amen dico uobis, si quid petieritis patrem in nomine meo, dabit uobis. Et reliqua.